

forslaget til uforandret Vedtagelse blot med den lille Ændring, som den højtærede Justitsminister har foreslaaet.

Justitsministeren (Zahle): Ved det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille i Udvalget, foreslaas det, at Ordene „og afskediges“ i § 8 gaar ud. Det er nemlig en Selvfølge, at den Myndighed, som ansætter, ogsaa kan afskedige, men naar der paa dette ene Sted kommer til at staa „ansættes og afskediges“, kunde man efter en meget haarfin Fortolkning sige, at eftersom der det ene Sted staa, hvem der kan afskedige, er det ubestemt i de andre Tilfælde. Det vil bringe større Klarhed, naar de to Ord gaar ud, og dette skal jeg anbefale.

Den meget ærede Ordfører for Udvalget fremdrog forskellige Spørgsmaal, som jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om. For det første vedrørende Lønningerne. Den meget ærede Ordfører har efter min Mening utvivlsomt Ret i, at der kan fremkomme en Ulighed mellem de efter den nye Lønningslov lønnede Tjenestemænd og dem, som lønnes efter Loven om Plejeforholdene paa Statens Sindssygehospitalet af 17. Maj 1916, den Lov, som det samme ærede Medlem var en kyndig Ordfører for den Gang, idet de første faar 4-aarige Alderstillæg, de sidste 3-aarige Tillæg. Det hænger sammen med, at de Mennesker, der omhandles i disse Love, er i forskellige Stillingen. Desuden er der en Ulighed af en langt større praktisk Betydning, nemlig den, som fremkommer ved Fradragsreglerne, saaledes som de findes i §§ 1—2. Jeg kan imidlertid meget godt forstaa, at Udvalget har besluttet sig til at lade Lovforslagets Bestemmelser, saaledes som de er foreslaaede, forblive uforandrede.

Med Hensyn til Pensionsforholdene har det jo været fremdraget allerede ved Lovforslagets første Behandling, at der er nogle, som tidligere kun har betalt 3 pCt. til Pensionsfonden, medens der herefter skal betales 5 pCt. Men nu at forlange, at disse pludselig skal indbetale 2 pCt. for den forløbne Tid for at komme op paa de 5 pCt., vil dog vist være for meget, da det vil falde mange af dem vanskeligt at efterkomme et saadant Forlangende, og det vilde heller ikke være helt retfærdigt. Desuden vilde man jo blive ganske usikkert stillet overfor dem, der paa anden Maade har sørget for at opfylde de Forpligtelser, som ellers indfris ved denne Indbetaling af

5 pCt. — disse Tjenestemænd kan jo sikre deres Enker paa anden betryggende Maade.

Endvidere omtalte den meget ærede Ordfører de Vanskeligheder, der er ved at faa Plejepersonale til Sindssygeanstalterne. Ogsaa jeg tror, at det ikke saa meget er Lønnen, det skorter paa. Plejernes og Plejerskernes Løn er — iberegnet det personlige Tillæg, som blev bevilget paa Finansloven for Finansaaret 1917—18 — 600 — 1,200 Kr. for Plejerne og 450—700 Kr. for Plejerskerne, foruden frit Ophold og Beklædning, og dette er en Løn, som formentlig ikke kan betegnes som helt daarlig. Men sikkert er det jo, at de har en meget lang Arbejdstid, og at deres Arbejde, om end det ikke er anstrengende, til Tider kan være meget ubehageligt. — Jeg hører ogsaa, at der er fremkommet Klager over Kosten, hvilke Klager dog vist ikke kan fremføres med god Grund, thi Kosten paa vore Sindssygeanstalter er sikkert saa god, at Plejerne og Plejerskerne kan være tilfreds med den. Hvad der kan gøres for at skaffe Tilgang til Plejepersonalet, bør der naturligvis gøres, thi det er klart, at naar Personalet ikke er fuldtalligt, bliver det let saaledes, at det Personale, der er, faar en yderligere forlænget Arbejdstid. At det har været saa vanskeligt at faa Plejepersonale i den senere Tid, hænger ganske sikkert sammen med, at der har kunnet tjenes en saa ekstraordinær høj Løn paa det frie Arbejdsmarked, men dette er — jeg kan sige: desto værre — for en Del ophørt. — Arbejdsløsheden er jo allerede i dette Øjeblik begyndt at blive ekstraordinær stor, og der er vel desværre Udsigt til, at den vil forøges. Med denne beklagelige Motivering kan man vel saa snart imødesee den Tid, da det ikke vil være vanskeligt for Sindssygeanstalterne at faa tilstrækkeligt Plejepersonale.

Jeg tror hermed at have omtalt de Spørgsmaal, som blev fremdraget af den ærede Ordfører, og jeg skal indskrænke mig hertil.

Oluf Jensen: Jeg vilde gerne takke den højtærede Minister for de Oplysninger, der er blevet givet. Ved første Behandling rejste jeg Spørgsmaalet om den Forskel, der er mellem det Personale, der faar Alderstillæg hvert tredje Aar, og det, der faar Alderstillæg hvert fjerde Aar, og ligeledes om den Forskel, der er med Hensyn til Pensionsforholdene. Men efter de Oplysninger, der nu er givne, har jeg frafaldet mit Ønske om at stille Ændrings-